

[Ulrich.]

stance. Det er et Procenttal, som ligger over 12 pCt. af samtlige Brug. Det kalder jeg ikke en ringe Procent. Dette Tal viser, at det er et meget farligt Problem, vi er inde paa her. Det er en meget stor Del af samtlige de af Staten oprettede Husmandsbrug, hvis Indehavere er kommet i Restance med Renter og Afdrag. Hvordan gaar det, naar andre Mennesker kommer i Restance med Renter og Afdrag? Saa er der ikke nogen, der hjælper dem og holder Haanden over dem. Nej, de maa ganske simpelt sejle den Vej, som de er nødt til at sejle, naar de ikke kan give hver sit. Saa maa de tage Konsekvenserne og gaa deres Vej.

Jeg mener, at Staten ved at gaa ud i hele den Udstykning, som er foregaaet i en Aarrække, har faaet en vis Forpligtelse overfor disse Mennesker til at støtte og hjælpe dér, hvor det er forsvarligt, og det vil vi være med til, men at give en Lov som den, her er foreslaaet, maa vi paa det bestemteste fraraade.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Thorhauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Thorhauge: Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, at Statshusmændene har faaet baade i Pose og i Sæk, og det har Finansudvalget bevilget dem. Det er nu forkert, men det kan være, det ærede Medlem ikke ved bedre. Hver enkelt Henstand, der er givet til Statshusmændene indtil nu, er undersøgt af Amtskommissionerne i de forskellige Amter, og det er dem, hvem Uheld har ramt tillige med de vanskelige Tider, som Statskassen har givet en Henstand, nogle paa en Maaned, og andre paa to Maaneder. Det er da ogsaa i Virkeligheden gaaet fremad i de senere Aar; det indrømmes ogsaa i Finansministeriet, at Restancerne er gaaet ned. De Husmænd, vi forhandler om nu, er dem, der stadig kommer igen. Derfor vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich: Gaa nu ikke for stærkt i Vejret. Jeg haaber, det ender med, at det ærede Medlem bliver enig med os til sidst alligevel, det bliver vi jo altid, naar vi taler om Jordlove. Der er noget, der hedder de virkelige Forhold, og det er jo en vanskelig Tid, vi har været inde

i. Vi skal prøve at finde en Ordning, saaledes at disse Statshusmænd kan slippe uden at skulle gaa fra Hus og Hjem.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Ulrich, var det navnlig det, han havde mod Lovforslaget, at der var overmaade mange Mennesker af dem, som Staten ikke har hjulpet før, som har maattet tage Vilkaarene og maattet gaa fra Hus og Hjem, og skulde jeg fortsætte dette Ræsonnement, maatte jeg altsaa forstaa det ærede Medlem saadan, at det ærede Medlem ønskede, at Statshusmændene skulde være undergivet de samme Vilkaar. Det forekommer mig at være en ganske bagvendt Betragtning. Det er en ganske klar Ting, at hvor Staten er Kreditor, vil den søge at redde saa mange som muligt af dem, der virkelig har gjort et godt Arbejde for at hjælpe sig selv igennem de vanskelige Aar. Det kan man aldeles ikke ligestille med det andet.

Naar saa det ærede Medlem siger, at der skal næsten ingenting til, inden Statshusmændene bliver slaaet ud, er det heller ikke rigtigt. Forholdene har jo været saadan, at overmaade mange af de store Ejendomsbesiddere under den vanskelige Periode er blevet slaaet ud, ja, der er adskillige af dem, der har været meget højt oppe og været Storbesiddere i dette Land, som ligefrem maa eksistere ved Hjælp af Aldersrente. Naar det er Tilfældet, forekommer det mig ikke, det er værd for det ærede Medlem at komme saa højt op, at han ligesom vil kaste Sten paa Statshusmændene og paa hele denne Brugsstørrelse.

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at vi har en vis Forpligtelse overfor disse Mennesker, og denne Udtalelse takker jeg det ærede Medlem for, idet jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Thorhauge nærer det Haab, at det skal lykkes at finde en Form, som det ærede Medlem kan gaa med til, saaledes at Formaalet kan opnaas.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.